

مامان و بابا...

ممن بین!

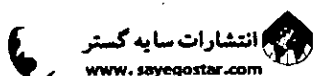
(گلچینی از مؤثرترین و ارزشمندترین تجربه‌های تربیتی)

مولفان :

داود عباسی

فریده بابائی

سرشناسه	: عباسی، داود، ۱۳۵۶ -
عنوان و نام پدیدآور	: مامان و بابا منو ببین! : گلچینی از مؤثرترین و بهترین تجربه‌های تربیتی مولفان داود عباسی، فریده بابایی.
مشخصات نشر	: قزوین: مهرگان دانش: سایه گستر، ۱۳۹۳.
مشخصات ظاهری	: ۷۲ص.
شابک	: 978-964-2678-48-8
مجموعه فهرست نویسی	: قیپا
موضوع	: والدین و کودک - جنبه‌های روان‌شناسی
موضوع	: والدین - تاثیر بر فرزندان
موضوع	: رفتار والدین - جنبه‌های روان‌شناسی
شناسه افزود	: بابایی، فریده، ۱۳۳۷ -
رده بندی کنگره	: HC۷۵۵/۷۳۸۵ ۱۳۹۳م ۲ع/
رده بندی دیویی	: ۶۰۶
شماره کتابشناسی ملی	: ۲۷۸۰۱۰

آدرس: قزوین، چهارراه نادری، جنب داروخانه قانون، پلاک ۱۰، طبقه ۳ - ۲۲۳۸۰۲۳ - ۲۲۳۵۲۰۵ - ۰۲۸۱

مامان و بابا منو ببین!

- مولفان: داود عباسی - ۰۹۱۹۱۹۴۳۱۱۰ - ۰۲۸۷۴ - ۰۲۸۱۰۱۰
- فریده بابایی - ۰۹۱۲۷۸۷۳۶۶۱
- ناشر: مهرگان دانش - ناشر همکار: سایه گستر
- صفحه‌آرا و طراح جلد: انسیه بخارایی
- نوبت چاپ: اول - ۱۳۹۳
- شمارگان: ۳۰۰۰ نسخه
- قیمت: ۱۰/۰۰۰ تومان
- لیتوگرافی و چاپ: الهادی
- شابک: ۹۷۸-۹۶۴-۲۶۷۸-۴۸-۸

هدف

ما می‌خواهیم به کودکان یاد دهیم به خودشان ایمان و باور داشته باشند.

ما می‌خواهیم آن‌ها بتوانند «من می‌توانم» و «من انجام خواهم داد».

ما می‌خواهیم به همه کمک‌کاری کنند و مراقب دیگران باشند.

ما می‌خواهیم کودکان را با شتاب و درونی داشته باشند.

باستان‌روشای نوین تربیتی

نگاهی کوتاه به بیوگرافی نویسنده:

معرفی: داود عباسی

زاده ۱۳۵۶ در شهر قزوین

• **مستندات:**

- ✓ رئیس مدیر عامل موسسه مطالعاتی پژوهشی آسایش روز
- ✓ مسئول آموزش ضمنی های پیشگیری از وقوع جرم دادگستری استان
- ✓ بنیانگذار و مدرس باشگاه روش های نوین تربیتی
- ✓ روانشناس و مشاوره پیشگیری
- ✓ مشاوره خانواده و کودک
- ✓ مدرس کارگاه های فرآیند و تحکیم بنیان خانواده

معرفی فریده بابایی

متولد ۱۳۳۷

- ✓ کارشناس علوم تربیتی
- ✓ ۲۲ سال کار عملی با کودک
- ✓ رئیس کانون توسعه مهدهای کودک استان قزوین
- ✓ صاحب امتیاز مهد و آمادگی خصوصی گلهای زندگی

فهرست:

پیشگفتار.....	۷
فصل اول: اصول اخلاقی در تربیت فرزندان.....	۱۱
فصل دوم: اهمیت نقش والدین در تربیت کودکان.....	۱۷
فصل سوم: نکته های روان شناختی در تربیت کودکان.....	۲۱
فصل چهارم: زبان کودکان.....	۲۹
فصل پنجم: ده قانون تربیتی.....	۳۳
فصل ششم: راهکارهای تربیتی.....	۴۳
فصل هفتم: ۷۰ هشدار و نکته تربیتی.....	۴۷
فصل هشتم: اشتباهاتی که والدین مرتکب می شوند.....	۵۹
منابع	۷۱

زندگی دگر است.

کودکان، این گل های زیبای باغ زندگی زاده می شوند

و بخت رشد می کنند و تو

مادر! ای پدر!

ای بنده باستان!

بیاید از همین امروز بارفراشیته خود و تربیتی صحیح زندگی را تحویل جامعه دهیم.

قبل از اینکه دیر شود به داد این گل ها برسید

که فردا دیر است.

پیشگفتار

پدر و مادر بودن از مهم‌ترین و در عین حال، دشوارترین وظایفی است که بیست افراد را در زندگی تجربه می‌کنند. بیشتر افراد، تجربه پدر یا مادر بودن را بدون آگاهی آغاز می‌کنند و مهارت‌ها را با آزمایش و خطا فرا می‌گیرند. پاره‌ای افراد نیز در لحظه احساس و چگونگی انجام وظایف به عنوان پدر و مادر، از خود انتظارات بی‌سازمانه دارند. این انتظارات غیر واقع بینانه، بیشتر به ناامیدی و احساس بی‌کفایتی منتهی می‌شود.

پدر یا مادر بودن یعنی مراقبت، معافیت، آموزش و راهنمایی کودکان و نوجوانان. با این وجود، پدر یا مادر خوب بودن پدیده‌ای نیست که طبیعی و اتفاقی پیش آید. بدیهی است افزایش دانش و مهارت برای رشد جسمانی و تکاملی کودکان به زمان نیاز دارد. دیدگاه پدر می‌تواند تحت تاثیر دیدگاه والدین خود، اقوام و دوستان، تجربه‌های زندگی و محیط رسانه‌ها باشد. بیشتر والدین دغدغه‌های مشترکی دارند، اما هر خانواده مشکلات و مسائل خاص خود را هم دارد. راه حل یکسانی برای مشکلات همه پدر و مادران وجود ندارد و دیدگاه‌های متفاوتی درباره تربیت کودکان ارائه شده است. بهترین کار برای هر پدر و مادر، شیوه‌ای است که خودشان با آن احساس خوب و راحتی داشته و برای خانواده‌شان مؤثر باشد. همه کودکان ممکن است در

مراحل از رشد خود، مشکلات رفتاری را بروز دهند که قبل از حل مشکل رفتاری کودک، نخست باید آن را تشخیص داد و قبل از تصمیم به تغییر، حداقل یک هفته آن را زیر نظر گرفت. برای تغییر و اصلاح رفتار، از مجموعه‌ای از روش‌ها و فنون استفاده می‌شود که در مورد هر کودک با توجه به نوع مشکل رفتار، متفاوت است. اما بی‌تردید نقش والدین در این امر بسیار موثر می‌باشد. بهرمان همه ما از سر مهری که به کودکانمان داریم و آرزوهایی که برای ساختن زیبایی بیشتر برای آنان در سر می‌پرورانیم، با کودکانمان برخورد و رفتار می‌کنیم. و چون این روش‌ها یا دنیای زیبایی که به آن می‌اندیشیم، از کجا برای ما مجسم شده است؟

چگونه است که گاهی والدین توجه بین ما و کودکان می‌گذرد، بر خود می‌بالیم و گاهی پس از به یاد آوردن رفتارهای خود، شرمسار می‌شویم؟ ما می‌خواهیم دنیای کودکان را آن‌گونه که دوست داریم بسازیم و با همراهی و هم‌اندیشی با کودکان و توجه به معیارهای حق و حقیقت‌گردایی درخشان برایش بسازیم. بی‌گمان بی‌نا شدن بر عادت‌ها و پیش‌داوری‌ها، روشن، روش مناسب‌گزينش آگاهانه رفتارمان در این مسیر خواهد بود.

ما می‌خواهیم فرصت شکوفایی توانمندی‌هایمان را در برابر زندگی بیابیم و آن را وابسته به شرایطی خاص ندانیم. کودکان از طریق تجربه‌هایی که در مواجهه با اشیاء، خانواده، دوستان و مربیان دارند به دانش و رشد خود در زمینه‌های شناختی، عاطفی، اجتماعی و فیزیکی دست می‌یابند.

در فرآیند تعلیم و تربیت و رشد، یکی از اثربخش‌ترین روش‌ها برقراری رابطه انسانی با کودکان، حفظ و تأمین عزت نفس و احساس خودارزشمندی (کودک و نوجوان) است.

پیشگفتار.../۹

خداوند متعال به صراحت در قرآن مجید می‌فرماید: «یا کسانی که می‌دانند با کسانی که نمی‌دانند برابر هستند؟» (سوره الزمر آیه ۹)

هیچ پدر یا مادری خود به خود نمی‌تواند پدر یا مادر موفقی بشود و کودک خود را آن‌طور که هست بشناسد و او را درک کند و با او رابطه درست برقرار نماید مگر اینکه دانایی‌های ضروری را کسب کند.

نتیجه اصلی شکست پدران و مادران در تعلیم و تربیت فرزندانشان چیست؟؟
جواب: عدم شناخت کودکان و نوجوانان است.

پژوهش‌های متعددی نشان داده است که هر قدر والدین داناتر و آگاه‌تر باشند، با مشکلات کمتری روبرو می‌شوند. هیچ یک از شیوه‌های آموزش کودکان موثر واقع نخواهد شد، مگر شما وقت کافی صرف کنید و رابطه‌ای مثبت میان خود و فرزندتان به وجود آورید.

کودک یک انسان است و هر انسانی به شخصیت خویش علاقه‌مند است و میل دارد دیگران قدرش را بدانند و به شخصیتش احترام بگذارند.

انسان‌ها در هر سن که باشند مشکلات مربوط به روابطشان نتیجه فقدان احترام متقابل است. والدین عمدتاً شکایت دارند که فرزندانشان به آنان احترام نمی‌گذارند، آنان نمی‌دانند که احترام کسب کردنی است نه بی‌سنگامی به فردی احترام می‌گذارند که او نیز به سایرین احترام بگذارد. عیب اصلی داد و فریاد کردن، کتک زدن، بددهنی و انجام کارهایی که خود کودک هم تجربه‌اش برمی‌آید موجب از میان رفتن احترام می‌شوند. برای برقراری احترام متقابل، باید کار را با نشان دادن احترام به فرزندانشان شروع کنیم.

راه مناسب آغاز این کار، به حداقل رساندن صحبت‌های منفی است. با فرزندان‌تان زمانی صحبت کنید که محیط خانواده دوستانه است. بعضی از پدر و مادرها فکر می‌کنند باید پی‌درپی به اشتباهات فرزندشان اشاره کنند. اگر دوست شما مدام بگوید «می‌دانم اشکال تو کجاست. فقط باید خودت را عوض کنی!» چه حالی شما دست می‌دهد؟ به کودک شما نیز همین حال دست می‌دهد. فرزند شما همیشه به آن خوبی که دوست دارید عمل نمی‌کند. او در این مواقع به عشق و پذیرش نیاز دارد. خودتان در هر حالتی به عشق، محبت و پذیرش بی‌قید و شرط والدین نیاز دارید. بنابراین به تلاش‌های فرزندان‌تان توجه کنید و یادمان باشد که پیشرفت زمان می‌برد.

(تقدیم به همه مادران و پدران)

داود عباسی و فریده بابائی